



# Venedik'ten görünen TÜRKİYE

**Ahmet Güneştekin**'in merak edilen Milion Taşı sergisi Venedik Bienali ile eş zamanlı olarak açıldı. İlgı gören sergi Anadolu coğrafyasının derinlikli yüzünü gösteriyor

**VENEDİK** roman-tizmin şehri olarak bilinse de şu günlerde şehir koca bir sanat adasına dönmüş durumda. Çünkü 56. Venedik Bienali başladı. Bienal nedeniyle açılan sergiler, bu sergileri görmek için dünyanın her yerinden akan gelen insanlar, ülke pavyonları, pavyonların düzenlediği partiler derken şehrin havası değişmiş durumda. Tabii her şeye rağmen Venedik'i gezmek için şehre turistler gelmeye devam ediyor. Bunun için San Marco Meydanı başta olmak üzere şehrin her sokakında, caddesinde, turistlerle, 'bienalciler' iç içe geçiyor. Ama kim turist kim 'bienalci' anlamak da mümkün olmuyor. Yani Le Corbusier'in "Bu şehir başlı başına bir dünya" sözünü bienal zamanı şöyle değiştirmek mümkün galiba: "Bu şehir bienal zamanı bambaşka bir dünya"



OLKAN ÖZYURT

## ANADOLU'NUN DERİNLİKLİ YÜZÜ

Türkiye'yi Venedik Bienali'nin birçok yerinde görmek mümkün. Marlborough Gallery'nin daimi sanatçıları arasına girdikten sonra, uluslararası sanat dünyasında sağlam bir yer edinen **Ahmet Güneştekin**'in, Milion Taşı sergisi eskiden bir yetimhane olan La Pietà'da açıldı. Bienal ile eş zamanlı düzenlenen sergi iki heykel ve altı resimden oluşuyor. Çalık Holding'in desteklediği sergide Güneştekin, mitolojiden, Anadolu'nun kadim kültürlerinden, semavi dinlerden besleniyor ve eril güce, kültürlerin reddine geniş bir çerçeveden güçlü bir şekilde itiraz ediyor. Bunu da İstanbul'un kadim kültür havuzunu kullanarak yapmayı amaçlıyor ve bir yüzleşmeye davet ediyor. Küratörlüğünü Matthew Drutt'un yaptığı serginin yoğun ilgi görmesi Güneştekin'i bir

hayli memnun etmiş benziyor. Çünkü Milion Taşı sergisi Venedik'te merak edilen sergilerden biriydi. Bir önceki bienal sırasında da yine eş zamanlı Bellek İvmesi başlıklı sergi açan Güneştekin'in, Marlborough Gallery'nin sanatçısı olduktan sonra sanat

yolculuğu farklı bir kulvarda devam ediyor aslında. Daha global bir dolaşım içinde. İki yılda solo sergiler de dahil olmak üzere 23 uluslararası etkinlikte yer aldığı söylenen Güneştekin, "Bir birikmişlikle dünyaya açıldım. İlgı yoğun oluyor. Uluslararası önemli sanat olaylarının içinde yer aldım ve almaya da devam edeceğim. Venedik de bunlardan biri. Burada bulunmak hem benim hem de Türkiye için her anlamda önemli" diyor. Zaten Güneştekin'in sergisi, tarih-kültür perspektifinden bakınca Türkiye'nin, Anadolu coğrafyasının derinlikli yüzünü gösteriyor. Bir başka yüzünü ise Kutluğ Ataman'ın Arsenale'nin Artiglierie binasında açılan *Sakıp Sabancı Portresi*'nde görmek mümkün; modern Türkiye'nin bir yüzü. Türkiye pavyonundaki Sarkis'in *Respiro* yerleştiği de bir başka yüzünü gösteriyor. İtalyanca'da nefes anlamına gelen *Respiro* ile Sarkis zamanların başlangıcına, kendi deyişle "İlk



Elif Dürüst

Berna Laçın

gökkuşuğuna, ışığın ilk kırılma anına" götürüyor. Türkiye pavyonunun küratörü Defne Ayas Sarkis'in yerleştiğiyle ilgili "Acılı tarihlerin açılımlarla iyileştirilebileceğine inanmaktanız. Bu yerleşmeye ilüştürülmüş bilinçaltı kodlar tarihe ilk bir nefes getirebilirsek, amacımıza ulaşmış addedeceğiz" diyor.

Yani Venedik'te herkes sanatı solumak, farklı mekanlarda Türkiyeli üç önemli sanatçı karşınıza çıkıyor. Her biri yaşadığımız coğrafyanın tarihi ve kültürüyle ilgili farklı ama önemli şeyler söylüyor.



Ahmet Çalık, Della Rounick, **Ahmet Güneştekin**, Marcia Levine, Pierre Leval, Sefer Yılmaz, Ahmet Taçyıldız (soldan sağa).